

Ζωντανά σήμερα στις 19:30 στην Pemptousia TV η Α' Στάση των Χαιρετισμών

/ [PEMPTOUSIA TV](https://www.pemptousia.tv)

Η Ακολουθία των Χαιρετισμών προς την Υπεραγία Θεοτόκο κατά την οποία θα διαβαστεί η Α' Στάση του Ακαθίστου Ύμνου θα τελεσθεί σήμερα, Παρασκευή 7 Μαρτίου 2025, σε όλους τους ναούς. Η ψηφιακή τηλεόραση της [Pemptousia.tv](https://www.pemptousia.tv) θα μεταδώσει ζωντανά στις 19:30 την ακολουθία από τον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Παπάγου.

Θα ψάλλει η Ελληνική Βυζαντινή Χορωδία υπό τη διεύθυνση του Πρωτοψάλτη κ. Γεωργίου Κωνσταντίνου.

Η [Pemptousia TV](#) μεταδίδει ζωντανά τον Όρθρο και τη Θεία Λειτουργία κάθε Κυριακή από τον ίδιο Ναό.

Επίσης, την Τρίτη 25 Μαρτίου 2025, από τον Ιερό Ναό Αγίου Γεωργίου Παπάγου θα μεταδοθεί ζωντανά η ακολουθία του Όρθρου και η Θεία Λειτουργία επί τη Θεομητορική εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου καθώς και η Δοξολογία για την Εθνική Επέτειο της 25ης Μαρτίου.

Η Ακολουθία

Η Ακολουθία αυτή ψάλλεται εις τους ιερούς Ναούς μας κατά τας πρώτας πέντε εβδομάδας της Μ. Τεσσαρακοστής, εν ημέρα Παρασκευή. Κατά την πρώτην εβδομάδα της Μ. Τεσσαρακοστής (η «των Νηστειών») ψάλλονται οι εξ πρώτοι «οίκοι» του Ύμνου, ήτοι οι «οίκοι» Α-Ζ· κατά την δευτέραν εβδομάδα ψάλλονται οι «οίκοι» Η-Μ· κατά την τρίτην εβδομάδα ψάλλονται οι «οίκοι» Ν-Σ· κατά την τετάρτην εβδομάδα ψάλλονται οι «οίκοι» Τ-Ω· κατά δε την πέμπτην εβδομάδα ψάλλεται ολόκληρος ο Ύμνος.

Τόσον τα τμήματα του Ακαθίστου Ύμνου, όσον και ολόκληρος ο Ύμνος, ψάλλονται μαζί με ειδικόν «Κανόνα», ο οποίος αρχίζει με τον ειρμόν «Ανοίξω το στόμα μου». Ψάλλονται δε αμφότερα εις το μέσον περίπου του «Μικρού Αποδείπνου», ήτοι της ωραίας εκείνης προσευχής της Εκκλησίας μας, που λέγεται καθημερινώς μετά το Δείπνον. Ονομάζεται «Μικρόν Απόδειπνον» διά να διακρίνεται από το «Μέγα Απόδειπνον», το οποίον λέγεται κατά την Μ. Τεσσαρακοστήν, πλην των ημερών Παρασκευής (οπότε λέγεται το «Μικρόν» μετά της Ακολουθίας των «Χαιρετισμών»), Σαββάτου και Κυριακής.

Ο Ακάθιστος Ύμνος είνε «Κοντάκιον». «Κοντάκια» παλαιότερον ελέγοντο ολόκληροι ύμνοι, ανάλογοι προς τους «Κανόνας». Η ονομασία οφείλεται μάλλον εις το κοντόν ξύλον επί του οποίου ετυλίσσετο η μεμβράνα που περιείχε τον ύμνον. Το πρώτον τροπάριον ελέγετο «προοίμιον» η «κουκούλιον» και τα ακολουθούντα ελέγοντο «οίκοι», ίσως διότι ο όλος ύμνος εθεωρείτο ως σύνολον οικοδομημάτων αφιερωμένων εις μνήμην αγίου τινός. Κοντάκον λέγεται συνήθως σήμερον το πρώτον τροπάριον ενός τοιούτου ύμνου (Κοντακίου).

Ο Ακάθιστος Ύμνος περιέχει προοίμιον και 24 «οίκους». Το προοίμιόν του παλαιότερον δεν ήτο το «Τη υπερμάχω Στρατηγώ» που είνε σήμερον, αλλ' έτερον. («Το προσταχθέν μυστικώς λαβών εν γνώσει».) Η «ακροστιχίς» του ύμνου είνε αλφαβητική. (Βραδύτερον θα είπωμεν τι σημαίνει η λέξις «ακροστιχίς».) «Εφύμνια» έχει δύο: Το «Χαίρε, Νύμφη ανύμφευτε» και το «Αλληλούια». Το πρώτον

απαντά εις το προοίμιον και εις τους περιττούς «οίκους» (1, 3, 5, 7, κ.τ.λ.), το δε δεύτερον εις τους αρτίους «οίκους» (2, 4, 6, 8, κ.τ.λ.). «Εφύμνιον» λέγεται η τελευταία λέξις η φράσις του ύμνου, την οποίαν ο λαός επανελάμβανεν, αφού βεβαίως οι ψάλται έψαλλον ολόκληρον τον ύμνον.

Ο Ακάθιστος Ύμνος αρχίζει με τον Ευαγγελισμόν της Παρθένου, και έπειτα αναφέρεται εις τα εν συνεχεία γεγονότα. Ομιλεί περί της επισκέψεως της Παρθένου προς την Ελισάβετ, περί των υποσιών του προστάτου της Παρθένου Ιωσήφ, περί της προσκυνήσεως του Κυρίου υπό των ποιμένων και των μάγων, περί της φυγής του Χριστού εις Αίγυπτον και περί της Υπαπαντής του Κυρίου. Αυτά εις το πρώτον ήμισυ. Εις το δεύτερον ήμισυ του ύμνου γίνεται λόγος περί της σαρκώσεως του Κυρίου, της θεώσεως των ανθρώπων και της θεομητορικής αξίας της Παναγίας.

Ακολουθεί η Α' Στάση του Ακαθίστου Ύμνου:

Ἄγγελος πρωτοστάτης, οὐρανόθεν ἐπέμφθη, εἰπεῖν τῇ Θεοτόκῳ τό, Χαῖρε (ἐκ γ')· καὶ σὺν τῇ ἀσωμάτῳ φωνῇ, σωματούμενόν σε θεωρῶν Κύριε, ἐξίστατο, καὶ ἴστατο κραυγάζων πρὸς αὐτὴν τοιαῦτα·

Χαῖρε, δι' ἧς ἡ χαρὰ ἐκλάμπει· χαῖρε, δι' ἧς ἡ ἀρὰ ἐκλείπει.

Χαῖρε, τοῦ πεσόντος Ἀδὰμ ἡ ἀνάκλησις· χαῖρε, τῶν δακρύων τῆς Εὐας ἡ λύτρωσις.

Χαῖρε, ὕψος δυσανάβατον ἀνθρωπίνοις λογισμοῖς· χαῖρε, βάθος δυσθεώρητον, καὶ Ἀγγέλων ὀφθαλμοῖς.

Χαῖρε, ὅτι ὑπάρχεις Βασιλέως καθέδρα· χαῖρε, ὅτι βαστάζεις τὸν βαστάζοντα πάντα.

Χαῖρε, ἀστήρ ἐμφαίνων τὸν Ἥλιον· χαῖρε, γαστήρ ἐνθέου σαρκώσεως.

Χαῖρε, δι' ἧς νεουργεῖται ἡ κτίσις· χαῖρε, δι' ἧς βρεφουργεῖται ὁ Κτίστης.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Βλέπουσα ἡ Ἀγία, ἑαυτὴν ἐν ἀγνείᾳ, φησὶ τῷ Γαβριὲλ θαρσαλέως· Τὸ παράδοξόν σου τῆς φωνῆς, δυσπαράδεκτόν μου τῇ ψυχῇ φαίνεται· ἀσπόρου γὰρ συλλήψεως τὴν κύησιν πῶς λέγεις; κράζων· Ἀλληλούϊα.

Γνωσιν ἄγνωστον γινῶναι, ἡ Παρθένος ζητοῦσα, ἐβόησε πρὸς τὸν λειτουργοῦντα· Ἐκ λαγόνων ἀγνῶν Υἱόν, πῶς ἐστι τεχθῆναι δυνατόν; λέξον μοι. Πρὸς ἣν ἐκεῖνος ἔφησεν ἐν φόβῳ, πλὴν κραυγάζων οὕτω·

Χαῖρε, βουλῆς ἀπορρήτου μύστις· χαῖρε, σιγῆς δεομένων πίστις.

Χαῖρε, τῶν θαυμάτων Χριστοῦ τὸ προοίμιον· χαῖρε, τῶν δογμάτων αὐτοῦ τὸ κεφάλαιον.

Χαῖρε, κλῖμαξ ἐπουράνιε, δι' ἧς κατέβη ὁ Θεός· χαῖρε, γέφυρα μετάγουσα τοὺς ἐκ γῆς πρὸς Οὐρανόν.

Χαῖρε, τὸ τῶν Ἀγγέλων πολυθρύλητον θαῦμα· χαῖρε, τὸ τῶν δαιμόνων πολυθρήνητον τραῦμα.

Χαῖρε, τὸ Φῶς ἀρρήτως γεννήσασα· χαῖρε, τὸ πῶς, μηδένα διδάξασα.

Χαῖρε, σοφῶν ὑπερβαίνουσα γινῶσιν· χαῖρε, πιστῶν καταυγάζουσα φρένας.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Δύναμις τοῦ Ὑψίστου, ἐπεσκίασε τότε, πρὸς σύλληψιν τῇ Ἀπειρογάμῳ· καὶ τὴν εὐκαρπον ταύτης νηδύν, ὡς ἀγρὸν ὑπέδειξεν ἡδὺν ἅπασι, τοῖς θέλουσι θερίζειν σωτηρίαν, ἐν τῷ ψάλλειν οὕτως· Ἀλληλούϊα.

Ἔχουσα Θεοδόχον, ἡ Παρθένος τὴν μήτραν, ἀνέδραμε πρὸς τὴν Ἐλισάβετ· τὸ δὲ βρέφος ἐκείνης εὐθύς, ἐπιγνὼν τὸν ταύτης ἀσπασμόν, ἔχαιρε! καὶ ἄλμασιν ὡς ἄσμασιν, ἐβόα πρὸς τὴν Θεοτόκον·

Χαῖρε, βλαστοῦ ἀμαράντου κλῆμα· χαῖρε, καρποῦ ἀκηράτου κτῆμα.

Χαῖρε, γεωργὸν γεωργοῦσα φιλάνθρωπον· χαῖρε, φυτουργὸν τῆς ζωῆς ἡμῶν φύουσα.

Χαῖρε, ἄρουρα βλαστάνουσα εὐφορίαν οἰκτιρμῶν· χαῖρε, τράπεζα βαστάζουσα εὐθηνίαν ἰλασμῶν.

Χαῖρε, ὅτι λειμῶνα τῆς τρυφῆς ἀναθάλλεις· χαῖρε, ὅτι λιμένα τῶν ψυχῶν ἐτοιμάζεις.

Χαῖρε, δεκτὸν πρεσβείας θυμίαμα· χαῖρε, παντὸς τοῦ κόσμου ἐξίλασμα.

Χαῖρε, Θεοῦ πρὸς θνητοὺς εὐδοκία· χαῖρε, θνητῶν πρὸς Θεὸν παρρησία.

Χαῖρε, Νύμφη ἀνύμφευτε.

Ζάλην ἔνδοθεν ἔχων, λογισμῶν ἀμφιβόλων, ὁ σώφρων Ἰωσήφ ἐταράχθη, πρὸς τὴν ἄγαμόν σε θεωρῶν, καὶ κλεψίγαμον ὑπονοῶν Ἄμεμπτε· μαθὼν δέ σου τὴν σύλληψιν ἐκ Πνεύματος ἁγίου, ἔφη· Ἀλληλούϊα.